

důkaz prokazující, že většina členů tohoto sdružení je individuálně dotčena a měla by sama o sobě aktivní legitimaci. Podpůrně měl Tribunál v případě sdružení, která zastupují domorodé komunity, zmírnit kritéria pro prokázání locus standi.

Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku: Tribunál při odmítnutí žaloby na určení mimosmluvní odpovědnosti jako nepřipustné použil nesprávné právní kritérium, když pro účely prokázání aktivní legitimace podle článku 263 SFEU zavedl nový požadavek, který nemá podporu ve znění Smlouvy nebo v judikatuře.

-
- (¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/410 ze dne 14. března 2018, kterou se mění směrnice 2003/87/ES za účelem posílení nákladově efektivních způsobů snižování emisí a investic do nízkouhlíkových technologií a rozhodnutí (EU) 2015/1814 (Úř. věst. L 76, 19.3.2018, s. 3).
- (²) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/841 ze dne 30. května 2018 o zahrnutí emisí skleníkových plynů a jejich pohlcování v důsledku využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví do rámce politiky v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 a o změně nařízení (EU) č. 525/2013 a rozhodnutí č. 529/2013/EU (Úř. věst. L 156, 19.6.2018, s. 1).
- (³) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/842 ze dne 30. května 2018 o závazném každoročním snižování emisí skleníkových plynů členskými státy v období 2021–2030 přispívajícím k opatřením v oblasti klimatu za účelem splnění závazků podle Pařížské dohody a o změně nařízení (EU) č. 525/2013 (Úř. věst. L 156, 19.6.2018, s. 26).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Španělsko) dne 25. července 2019 – LP v. Subdelegación del Gobierno en Toledo

(Věc C-534/19)

(2019/C 372/18)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Účastníci původního řízení

Žalobce: LP

Žalovaná: Subdelegación del Gobierno en Toledo

Předběžná otázka

„Je s článkem 12 [směrnice] Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003, o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty (¹), a s – mimo jiné – rozsudky Soudního dvora Evropské unie ze dne 7. prosince 2017 (věc C-636/16 (²)) a ze dne 8. prosince 2011 (věc C-371/08 (³)) slučitelný výklad obsažený v rozsudcích Tribunal Supremo (Nejvyšší soud) č. 191/2019 ze dne 19. února 2019, kasační opravný prostředek 5607/2017 (ECLI:ES:TS:2019:580), a č. 257/2019 ze dne 27. února 2019, kasační opravný prostředek 5809/2017 (ECLI:ES:TS:2019:663), podle něhož lze výkladem směrnice 2001/40/ES (⁴) dospět k závěru, že jakýkoli státní příslušník třetí země, který je držitelem povolení k dlouhodobému pobytu, který se dopustil trestného činu, za nějž lze uložit trest odnětí svobody v délce nejméně jednoho roku, může a musí být „automaticky“ vyhoštěn, to znamená [bez] nutnosti jakkoli posuzovat jeho osobní, rodinné, sociální a pracovní poměry?“

(¹) Úř. věst. 2004, L 16, s. 44

(²) Rozsudek ze dne 7. prosince 2017, López Pastuzano (C-636/16, EU:C:2017:949)

(³) Rozsudek ze dne 8. prosince 2011, Ziebell (C-371/08, EU:C:2011:809)

(⁴) Směrnice Rady 2001/40/ES ze dne 28. května 2001 o vzájemném uznávání rozhodnutí o vyhoštění státních příslušníků třetích zemí. (Úř. věst. L 149, 2.6.2001, s. 34).